

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ เดอะ วินเทจ โฮเทล เขาใหญ่
๙-๑๑ มกราคม ๒๕๖๑

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ เดอะ วินเทจ โฮเทล เขาใหญ่
๙-๑๑ มกราคม ๒๕๖๑

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันอังคารที่ ๙ ถึงวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ได้รับเชิญจากคุณจรรยา ตระกูลวิไล สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ ลำดับที่ ๒๓๑ และ คุณแสงมณี ชิงดวง สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ ลำดับที่ ๑๔๓๗ เพื่อไปพักผ่อนและสนทนาธรรมที่ เดอะ วินเทจ โฮเทล เขาใหญ่

นับเป็นอีกสถานที่หนึ่งที่ข้าพเจ้ามีโอกาสพาคุณแอน มาเชล (Ann Marshall) สหายธรรมชาวแคนาดาซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการเดินทางมาพักผ่อนและสนทนาธรรมที่ประเทศไทยในช่วงเวลานี้ปีละครั้งไปร่วมฟังสนทนาธรรมด้วย ซึ่งคุณแอนกล่าวว่า ถ้าเป็นไปได้อยากจะเดินทางไปร่วมฟัง

การสนทนาธรรมทุกที่ที่ท่านอาจารย์เดินทางไป เป็นความกรุณาของคุณแอ้ว (นภา จันทรางศุ) ที่เชิญคุณแอนพร้อมข้าพเจ้าและคุณภรรยาไปพักที่บ้านพักตากอากาศที่เขาใหญ่เพื่อร่วมฟังการสนทนาธรรมที่คุณจรรยาและคุณแสงมณีจัดขึ้นที่เดอะ วินเทจ โฮเทล ซึ่งถ้าจำไม่ผิด ปีนี้เป็นปีที่สองแล้วที่ทั้งสองท่านมีกุศลศรัทธากราบเรียนเชิญท่านอาจารย์มาพักผ่อนและสนทนาธรรมที่นี่ จึงขออนุญาตนำภาพที่ได้บันทึกไว้ทั้งสามวันและผลการสนทนาธรรมบางตอนมาบันทึกไว้เพื่อประโยชน์สำหรับทุกท่านที่สนใจจะอ่านและพิจารณานะครับ

คุณแสงมณี :

กราบเท้าท่านอาจารย์สุจินต์ ท่านอาจารย์วิทย์กรและเพื่อนสหายธรรมทุกท่าน ประเด็นคือ อยากจะพูดให้เพื่อน ๆ ในที่ทำงานเพื่อนที่รู้จักกันมาสมัยเด็ก ๆ อยากให้เขาเห็นเราเป็นตัวอย่าง เพราะว่าการที่จะไปบอกให้เขาฟังการสนทนาธรรมกับท่านอาจารย์ เป็นการยากมากที่จะไปโน้มน้าว หรือว่าให้เขามาฟังธรรมบ้าง เพราะว่าชีวิตก็ล่องลอยเข้าสู่วัยหลังเกษียณอายุราชการกันหมดแล้ว

เท่าที่ประสบ เขาก็มักจะบอกว่า เขาก็เป็นคนดีแล้ว ทำไมเขาต้องฟังธรรมะ เขาก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน เขาก็มีความสุขดี แต่เราก็อยากให้เขารู้ว่า เราคิดว่า จากที่เราคิดว่าเรามีชีวิตมาจนถึงปานนี้ เราก็อำนาจมาเพียงพอยู่แล้ว แต่การมาฟังธรรมะ เราได้ประโยชน์จากสิ่งที่ไม่เคยรู้ ท่านอาจารย์ได้กล่าวให้เรารู้ และความต่างนั้น มันเป็นพลังมหาศาล ที่เราไม่สามารถจะบอกได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเรา เท่ากับตัวเรารู้เอง รู้ด้วยตัวเอง ว่าเกิดอะไรขึ้น หรือมีอะไรที่เราควรจะรู้

ชีวิตในแต่ละย่างก้าวหรือในชีวิตประจำวัน (ความเข้าใจธรรมะ) มีผลต่อเราอย่างไร มีผลต่อผู้อื่นอย่างไร จากที่เราไม่เคยรู้มาก่อน ท่านอาจารย์บอกว่า จะเห็นพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เราจะระลึกถึง เรารู้สึกอย่างนั้นเพราะอะไร และจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ถ้าเราไม่ได้ฟังธรรมะ

แต่ก่อนก็ไม่รู้เลย ได้แต่กราบพระพุทธรูป เรากราบแล้วเรารู้สึก
อย่างไร? มีความรู้อะไรในสิ่งที่พระองค์สอนบ้าง? ไม่เคยรู้เลย
นอกจากสิ่งที่ป็นพุทธประวัติเท่านั้น จากประสบการณ์ ก็เลย
อยากจะได้เทป ที่จะให้เพื่อนฟัง เพราะคำพูดของเราที่จะไปบอก
เขาซึ่ง ๆ หน้า เป็นไปไม่ได้เลย นอกจากเราจะกลมกลืนไปกับเขา
ด้วยซ้ำ ในสิ่งที่เขาไปนั่งสมาธิหรือไปปฏิบัติธรรมในสถานที่ต่าง ๆ

อย่างที่ท่านอาจารย์บอกว่า อย่าเข้าไปอยู่ในกลุ่มคนพาล แม้แต่ตัว
เราเองซึ่งฟังธรรมะอยู่ ยังมีโอกาสที่จะ...เขาบอกว่าเขานั่งแล้วเขา
หายจากโรคโน้นโรคนี้อะไรอย่างนี้ ซึ่งถ้าไม่ฟังธรรมะ โอกาสของ
อวิชชา ความไม่รู้ จะเข้ามาง่ายมาก เพราะในชีวิตประจำวันเราก็
หลงไหลไปในทางอวิชชา ความไม่รู้ เยอะอยู่แล้ว ก็อยากจะกราบ
เรียนให้ท่านอาจารย์ทราบ ว่า โนม่นาวเพื่อน ๆ ได้ยากมากค่ะ

- ท่านอาจารย์ :** แล้วเป็นทุกข์ไหม? เวลาที่เขาไม่มาฟังหรือเขาไม่สนใจ คุณแสงมณี เป็นทุกข์ไหม?
- คุณแสงมณี :** ไม่ทุกข์ค่ะ อย่างที่ท่านอาจารย์บอก ว่ายากที่จะไปโน้มน้าว
- ท่านอาจารย์ :** แล้วบ่นไหม?
- คุณแสงมณี :** ไม่เลยค่ะ (หัวเราะ)
- ท่านอาจารย์ :** แล้วบอกไหม? ว่าเสียดายที่เขาไม่มีโอกาสที่จะได้ฟัง
- คุณแสงมณี :** บอกแล้วแต่ว่า...
- ท่านอาจารย์ :** นั่นสิคะ ไม่ทุกข์ ไม่บ่น แล้วบอกหรือเปล่า? พูดหรือเปล่า? ว่า เสียดายที่เขาไม่ฟัง
- คุณแสงมณี :** บอกแม้กระทั่งว่า การที่มาฟังธรรม...

- ท่านอาจารย์ :** แล้ว "ประโยชน์" อยู่ตรงไหน? เห็นไหม? ทุกคนต้องเป็นคนที่ ละเอียดขึ้น ละเอียดขึ้น ใครก็ตาม ที่เขาไม่สนใจธรรมะ เราจะไป ฝืนด้วยประการทั้งปวง ให้เขาเข้าใจ เขาไม่สนใจ กลับทำความ เดือดร้อนใจให้เขา และอาจจะเดือดร้อนใจบ่อย ๆ ถ้าเราพูดถึง บ่อย ๆ ใช่มั้ย?

แค่ถามว่า สนใจจะฟังไหม? ถ้าสนใจ ก็มีอะไรที่จะให้ฟัง ให้อ่าน
แต่ถ้าไม่สนใจ เอาไปให้เขา เขาก็ไม่ฟัง!! เขาก็ไม่อ่าน!! แล้วเราก็ก
นั่งเสียดาย ว่าเราเอาไปให้แล้วก็ไม่สนใจ ใช้ไหม?

...เพราะฉะนั้น ธรรมะไม่ใช่สำหรับทุกคน!! แต่ต้องสำหรับคนที่เห็น
คุณค่า!!! มีโอกาสได้ยินได้ฟัง เพราะทุกคนที่ได้ยินได้ฟังวันนี้ ไม่ใช่
บังเอิญ!! ไม่มีการที่จะบังเอิญได้ฟัง แม้แต่คนกลางถนน ในรถ หรือ
ที่ไหนก็ตามแต่ มีโอกาสได้ฟังธรรมะ ไม่ใช่บังเอิญ!! แต่ต้องมีเหตุ
ปัจจัยที่จะให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้น

การศึกษาธรรมะ ต้องมั่นคงจริง ๆ ว่า ธรรมะไม่ใช่เรา ไม่ใช่ใคร
และเกิดเมื่อมีเหตุปัจจัยเท่านั้น ถ้าไม่มีเหตุปัจจัย เกิดไม่ได้!! ใคร
ลองทำให้ไฟเกิดขึ้นเดี๋ยวนี้สิ ได้ไหม? ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้น ไม่ว่า
อะไรทั้งหมด เราไม่เคยรู้เลยว่าไม่มีใครทำอะไรได้เลย แต่...มีปัจจัย
ที่จะทำให้ "สิ่งใด" เกิดขึ้น "สิ่งนั้น" จึง "เกิด" ได้ แค่นี้เอง!!...

..."ทุกคำ" ที่ได้ฟัง ต้อง "มั่นคง" ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ความจริงที่กำลังมี ให้รู้ว่า "สิ่งที่มี" เกิดเพราะอะไร เพื่อที่จะได้ละคลาย "ความเป็นเรา" เขาก็เป็นเขา เราก็คือเป็นเรา โน่นก็เป็นโน่น นี่ก็เป็นนี่ ก็ล้วนแต่เป็น "สิ่งที่เกิดขึ้น" ตามเหตุตามปัจจัย ไม่อย่างนั้นเราก็คงไม่เข้าใจ กลายเป็นเดือดร้อนไปหมด ไม่ว่าใครจะทำอะไร แต่ถ้ามีความเข้าใจธรรมะ ไม่เดือดร้อนเลย!! ใครจะคิดอย่างไร ใครจะว่าอย่างไร เกิดขึ้นเพราะเหตุปัจจัยทั้งหมด!!

สำหรับเรา ซึ่งมีโอกาสได้สะสม การได้เข้าใจธรรมะมาแล้ว จึงมีโอกาสดัง และรู้ด้วยว่า "ฟังแค่นี้ไม่พอ" ใครคิดว่าพอแล้วบ้าง? ไม่พอ!! แล้วจะฟังต่อไปอีกไหม? เห็นไหม? บังคับได้ไหม?...

...เพราะว่าบางคนตอนเด็กได้ฟัง แต่พอโตขึ้น หายไปสักพักหนึ่งก็กลับมา หายไปอีกก็ได้!! ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ได้ เพราะเหตุว่าสภาพธรรมะที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ มีการเกิดขึ้นเป็นไป สืบต่อมานานแสนนาน...กว่าจะถึงวันนี้!! และ เดี่ยวนี้!!

เพราะฉะนั้น วันนี้และเดี๋ยวนี้ ก็หมดไปอีก!! หมดไปอีก!! หมดไป
อีก!! จนข้างหน้าก็แสนโง่กัป ก็ยังคงเป็นอย่างนี้!! จนกว่าจะมีการ
ได้ยิน ได้ฟัง "คำ" ที่สามารถจะทำให้เข้าใจว่า "ธรรมะ" ในภาษา
บาลี คือ สิ่งที่มีจริงเดี๋ยวนี้!!...

...เพราะฉะนั้น ใครจะไปสำนักไหน ไปปฏิบัติอะไร ก็ตามแต่ เขา
เข้าใจ "สิ่งที่กำลังปรากฏ" หรือเปล่า? ถ้าไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังปรากฏ
แล้วจะเข้าใจอะไร? เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีปัจจัยที่จะเกิดขึ้น
น้อยมาก สั้นมาก สดุดที่จะประมาณได้ แค่ "เห็น" จะเป็นคนหลาย
คนนั่งอยู่เต็มห้องได้ไหม? ไม่ได้!! "เห็น" ขณะเดียว!!

เพราะฉะนั้น กว่าจะเป็น แต่ละหนึ่งคน แต่ละหนึ่งอย่าง ต่างกันไป
เป็นดอกไม้ เป็นโถ้ะ เป็นเสา เป็นอะไร จิตเกิดดับ นับไม่ถ้วน!!
เพราะว่า "ธาตุรู้" มี ถ้าธาตุรู้ไม่มี เดี่ยวนี้ จะไม่มีใครในห้องนี้เลย มี
โถ้ะ มีแก้ว มีดอกไม้ มีกระดาน มีไฟฟ้า มีอะไร ก็แล้วแต่เหตุ
ปัจจัย แต่ไม่มีคน เพราะฉะนั้น เป็นสิ่งที่มีชีวิต เป็นนามธรรม เป็น
นามธาตุ ซึ่งใครก็ไปบังคับกาลให้เกิดไม่ได้เลย และขณะเดียวกันก็
ห้ามไม่ให้เกิด ก็ไม่ได้ นี่คือความหมายของธรรมะ

กว่า "จิต" ของคนที่ฟังธรรมะจะค่อย ๆ น้อมไปว่า ธรรมะไม่ใช่อื่น
ไกลเลย เดี่ยวนี้!! แต่ว่าถูกปกปิดไว้ด้วย "ความไม่รู้" แสนนาน
ประมาณไม่ได้เลย!! จนแม้แต่พูดคำว่า "เดี๋ยวนี้" ก็ไม่รู้ว่าจะอะไร?
จนกว่าจะได้ฟังธรรมะ จึงจะเข้าใจว่า ที่เราฟังทั้งหมด คือ ฟังให้
เข้าใจ "สิ่งที่มีแล้วเดี๋ยวนี้" ไม่ต้องไปทำอะไรเลย "มีแล้วเดี๋ยวนี้" แต่
ไม่เคยเข้าใจ!!!!...

...เพราะฉะนั้น ก็ฟัง เพื่อที่จะให้เข้าใจ "สิ่งที่มีแล้วเดี๋ยวนี้" ยาก...
 เพราะเหตุว่า ดับแล้ว!! ที่มีแล้วเดี๋ยวนี้ แสนสั้น หหมดแล้ว!! มีใหม่
 อีกแล้ว!! "ได้ยิน" ดับไปแล้ว เมื่อก็ได้ยิน...ไม่รู้..ดับแล้ว...เดี๋ยวนี้!!
 ได้ยิน...ไม่รู้!!...ดับแล้ว..."เห็น" เมื่อก็นี้ เห็นแล้ว...ดับแล้ว...ไม่รู้!!
 "คิด" เมื่อก็นี้ คิดแล้ว...ดับแล้ว...ไม่รู้!!! เป็นอย่างนี้มานาน!!
 จนกระทั่งเข้าใจความเป็นธรรมะว่า ไม่ใช่เรา!!...

...ทุกคำ ไม่ใช่ให้เชื่อเลย ใครจะไปสำนักปฏิบัติ ใครจะไม่ฟัง
 ธรรมะ ก็เป็นสิ่งที่เป็นอย่างนั้นเพราะเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้นแล้ว
 เพราะฉะนั้น การสะสมของแต่ละคน หลากหลายมาก แม้แต่กำลัง
 ฟังเดี๋ยวนี้ เข้าใจแค่ไหน? คิดอะไร? กว่าจะมาได้ยินได้ฟังอีกคำหนึ่ง
 เมื่อก็นี้คิดเรื่องอื่นไปแล้ว ใช่ไหม? นี่ก็คือความจริงทั้งหมด!! เพื่อให้
 รู้ว่า "เป็นธรรมะ" คำเดียว ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุดคือเป็นพระอรหันต์
 เพราะรู้ว่า "เป็นธรรมะ" ทุกอย่าง!!!

เพราะฉะนั้น การฟัง ไม่ต้องไปห่วงกังวล ตราบใดที่ แหม!! ตั้งยี่สิบ
 ปีแล้ว ไม่เห็นรู้อะไร ห้าสิบปี ก็ไม่รู้รู้อะไร ใครล่ะ? ที่ไม่รู้!!! มัวแต่
 "จิตคิดถึงความเป็นเรา" ด้วยความไม่รู้!!...

...เพราะฉะนั้น ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ละเอียดย ลึกซึ้ง
อย่างยิ่ง!! ถ้าจะสนทนาก็คือว่า บุษาคุณ ว่า "แต่ละคำ" ถ้าไม่มี
โอกาส ไม่ได้ยินได้ฟังเลย ในสังสารวัฏจะไม่รู้อะไรเลยทั้งสิ้น!! กำลัง
นั่งอยู่อย่างนี้ก็ไม่รู้!! อะไรเกิดขึ้นก็ไม่รู้ "เป็นเรา เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด"
ซึ่งถือ ยึดมั่น มานานแสนนาน ด้วยความไม่รู้!! เพราะฉะนั้น การ
ฟังธรรมะ ด้วยความเคารพ คือ "แต่ละคำ" ฟัง-เพื่อ-เข้าใจ ไม่ต้อง
กังวล!! ใครจะได้ฟัง ไม่ได้ฟัง อย่างไรก็ตามแต่ ถ้าเขาสนใจ เรา
พร้อม!!

แม้แต่เวลานี้ ประเทศไทยเอง ก็มีทั้งฝ่ายที่ฟังธรรมะและไม่ฟัง
ธรรมะ!! ฟัง "คนอื่น" ไม่ใช่ฟัง "พระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า" เพราะฉะนั้น "ความคิดต่าง" ก็มีมาก!! ก็เป็นเรื่องที่เป็นธรรมะ
ทั้งหมด!! ก็ไม่ต้องสนใจที่เราจะไปแก้ไขอะไร!! ขอให้เข้าใจธรรมะ!!!
เพราะฉะนั้น "ทุกคำ" ที่เรามีความหวังดีกับใคร เราก็จะพูด เพื่อที่
จะให้เขา "เข้าใจธรรมะ" เพราะความจริง ๆ แล้ว เขาไม่ได้รู้จักธรรมะ
เลย แค่อำนาจธรรมะ ก็ไปหาธรรมะ!! ทำไมไม่ฟัง!! ว่า "คำนี้" คือ
อะไร? แต่ไปหาอะไรก็ไม่รู้!!!

เพราะฉะนั้น ก็สำหรับผู้ที่ได้ฟังธรรมะแล้ว เคารพอย่างยิ่ง ในพระ
รัตนตรัย ไม่มี "กิจอื่น" ที่จะต้องไปสนใจคำของคนที่เขาไม่เข้าใจ
ธรรมะ!! เขาไม่สนใจที่จะเข้าใจธรรมะด้วย!! เพราะเหตุว่า ถ้าสนใจ
ที่จะเข้าใจ ก็พุทธบริษัท ร่วมแรงร่วมใจกัน ดำรงรักษาคำสอนของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดย "วิธีเดียว" เข้าใจธรรมะ!!!

ถ้าไม่มีความเข้าใจธรรมะ ไม่มีทางที่จะรู้จักพระสัมมาสัมพุทธเจ้า!!
ไม่มีทางที่จะ มีความอดทน ที่จะให้คนอื่นเขาได้สามารถได้เข้าใจ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วย เพราะว่า แต่ละชาติที่เกิดมา จะสั้นจะ
ยาวแค่ไหน ไม่มีใครรู้ได้ แต่ประโยชน์สูงสุดของการเกิดมา ก็คือว่า
ได้เข้าใจสิ่งที่กำลังมี!!!

ทุกคนก็ "เห็น" อยู่ทุกวัน ไม่มีใครปฏิเสธ เกิดแล้วต้องตาย มีใคร
ปฏิเสธไหม? เกิดแล้ว "ก่อนตายทำอะไรบ้าง?" มีใครปฏิเสธบ้าง?
"เห็น" เดียวนี้ "ได้ยิน" เดียวนี้ "คิด" เดียวนี้ "จำ" เดียวนี้ ทุกอย่าง
เดียวนี้หมด แล้วก็หายไป!! หมดไป!! โดย...ไม่รู้!!!!

กับโอกาสที่ ในสังสารวัฏ ชาติไหนก็ไม่สำคัญ เลือกไม่ได้!! แต่ว่า
เมื่อมีโอกาสได้ฟังพระธรรม ไม่เคยได้ยินคำนี้มาก่อน เพราะฉะนั้น
ตั้งแต่เกิดจนตาย ทุกคนพูดคำที่ไม่รู้จักสักคำ!! แล้วก็ตายจากโลกนี้
ไป อะไรก็เอาไปไม่ได้ทั้งหมด ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า พอเกิดก็เป็นเรา
พอตาย เราอยู่ตรงนั้น!! ซากศพนั้นแหละ ของเราหรือของใคร?...

...เพราะฉะนั้น เป็นสิ่งซึ่ง ถ้าไม่ได้ยิน ไม่ได้ฟัง คำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็จะเป็นอย่างนี้ต่อไปอีกแสนโกฏกับ ออกจากสังสารวัฏไม่ได้!! เหมือนหลับแล้วตื่นไหม? ถ้ามีโอกาสได้ฟัง แต่ถ้าไม่มีโอกาสได้ฟัง เหมือนหลับ แต่ยังไม่ตื่น!!

ใครตื่นแล้วบ้าง? หรือกำลังหลับ เพราะอะไร? ตอนหลับ ฝัน ตื่นมาไม่มีสิ่งที่ฝัน!! เพราะฉะนั้น ตอนนี้ "หลับ" มีเห็น มีได้ยิน มีคิดนึก มีทุกอย่าง!! พอ "ตื่น" ไม่มี!! จะมีเหลือได้อย่างไร? ทุกอย่าง หหมดไปทุกขณะ!!

เพราะฉะนั้น การที่เราจะ ได้พิจารณา ไตร่ตรอง จากการได้รับฟัง แต่ละคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ ขอให้เข้าใจ!! ไม่ใช่เพียง "จำ" แล้วคิด ว่า กำลังศึกษาธรรมะ!! จิตมีเท่าไร เจตสิกมีเท่าไร ขันธ์เท่าไร อายตนะเท่าไร ธาตุเท่าไร นั้นไม่ได้เข้าใจ "สิ่งที่กำลังมี" แต่ละคำที่พูด แต่ ถ้ามีความเข้าใจสิ่งที่กำลังมี จะเข้าใจแต่ละคำได้!!!

เพราะฉะนั้น "การเข้าใจ" ต่างหาก ที่จะชำระจิตให้บริสุทธิ์!!! คุณความดีทั้งหลาย ก็ทำไป!! ไม่ให้โทษ แต่ว่า ไม่สามารถที่จะเข้าใจความจริงของสิ่งที่กำลังมีได้!!

...ด้วยเหตุนี้ ก็เทียบกันได้ว่า แม้ว่าจะ ละชั่ว ทำความดี ยังไม่พอ!!
 ...ชำระจิตให้บริสุทธิ์...กำลังฟัง...เข้าใจเมื่อไหร่...ชำระจิต...ที่
 หนาแน่นด้วยกิเลส!!! มากมาย ในขณะนั้น!!! เพราะฉะนั้น ฟัง แล้ว
 เข้าใจเท่าไร ก็ชำระจิตได้เท่านั้น!!! ไม่มากกว่านั้นเลย!!!

เพราะฉะนั้น ไม่ต้องคำนึงถึงอย่างอื่นเลย!! ตรงนั้นยัง 모르 ตรงนี้ยัง
 ไม่เข้าใจ ก็ "ฟังแล้วไตร่ตรอง" ความจริงกำลังปรากฏ!! "ต้องตรง
 ตามความเป็นจริง" จึงจะถูกต้อง!! และเข้าใจได้!!

เพราะฉะนั้น ก็ไม่กังวลเลย เป็นปกติ!!!

กราบเท้าบูชาคุณท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคาร์พینگ
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของคุณแสงมณี ชิงดวง และ คุณจรียา ตระกูลวิไล
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

